Не могу да прихватим да се убиство 42 и рањавање 73 војника и официра ЈНА пре 25 година у Сарајеву ставља под тепих зарад "побољшања" политичких односа, каже генерал Душан Ковачевић, у то време десна рука генерала Милутина Кукањца, команданта Трећ е армије, и директан учесник преговора о извлачењу војске из Сарајева.

Истиче да помирења има само онда кад се рашчисти прошлост. Наиме, ни 25 година од маскра у Добровољачкој улици правосудне институције БиХ нису учиниле ништа на процесирању криваца, како би породице жртава добиле одговоре на питања ко је наредио, а ко побио њихове синове и мужеве.

- ЈНА је била 50 година у Босни, а муслиманска страна је упорно тврдила, као и сада, да смо били агресори, као да смо дошли са друге планете - почиње причу Ковачевић.

Објашњава да је било више повода за тај напад; пре свега, муслиманско руководство под палицом Ејупа Ганиће по сваку цену је хтело да дође до рата, јер су проценили да једино тако могу да добију суверену државу, која ће бити уређена као исламска.

- Алија Изетбеговић је потписао други Кутиљеров мировни план, који су сви потписали. Изетбеговиć је био за то, али је био под притиском америчког амбасадора у Београду Ворена Цимермана, под притиском Енглеске и Ганиће, који је био представник те радикалне стране која је тражила да се Алија ликвидира, јер је био непоуздан. Знао је да би то изазвало рат - каже генерал за Спутњик.

Привођење Изетбеговића

По доласку из Лисабона Алију Изетбеговића нико није сачекао на аеродрому.

- Имао сам приступ обавештајно-безбедносним информацијама. Генерал Благоје Аџић је лично звао из Београда и рекао: "Спасите, заштитите Изетбеговића, биће катастрофа". Привели смо га, заштитили, објаснили о чему се ради, Алија је био неповерљив. Истовремено је кренуо напад на команду друге војне области са свих страна, где су изгинули људи. Није могао ништа да уради, али је био вољан. Следећег дана, тог 3. маја, рекао је да ће својим присуством гарантовати безбедност колоне при изласку војске из града на територију Лукавице са које смо слободно могли да одемо, али колона је нападнута - присећа се Ковачевић.

У Добровољачкој је био у возилу санитета у коме је погинуло неколико људи, између осталих доктор Будимир Радуловић, отац српског политичара Саше Радуловића. Он је донео кључну одлуку да то возило настави даље и тако спасао животе.

У унакрсној ватри

- Случајно сам био поред тог возила, био сам претпостављени доктору Радуловићу. Он ми је рекао: "Шефе, уђите у санитет". Кренули смо, на мосту Дрвенија колона је заустављена, нападнути смо са свих страна, уперили су нам цеви пушака у главе, припадници Патриотске лиге, Зелених беретки, али углавном су ту били цивили који су отимали оружје и пуцали у припаднике ЈНА. Скидали су им униформе. На нас је отворена ватра из калашњикова, рафал је закачио пуковника Миру Сокића, који је по националности био Хрват. Разнео му је главу; крв и мозак били су свуда, и по мом лицу и телу. Ту је рањен и пуковник Мићо Пантелић - наводи Ковачевић у исповести за Спутњик.

Тражили су да изађу из возила, али генерал није дозволио.

- Псовали су, говорили да смо србо-четници, да је Босна муслиманска, да не може бити српска и хришћанска. Поново се чуо рафал, у кабини возила, убијен је доктор Радуловиц. Нека сила, божје привиђење, дала ми је снагу да се одупрем свим тим нападачима и наредим да кренемо према војној болници. Кренули смо, на нас је отворена ватра на једној раскрсници из џамије и оближње књижаре. Настао је хаос,

метком у чело погођена је грађанка на служби у ЈНА Нурмела Шуко. Ја сам рањен у раме. Војник Драган Ковачевић ´ рањен је са седам метака. Спасао га је заштитни прслук - каже Ковачевић.

Голгота Срба у Сарајеву

Његова супруга и ћерка су пролазиле кроз голготу док је он био у болници, а оне у стану у Сарајеву. Кроз сличну патњу су пролазили и остали Срби.

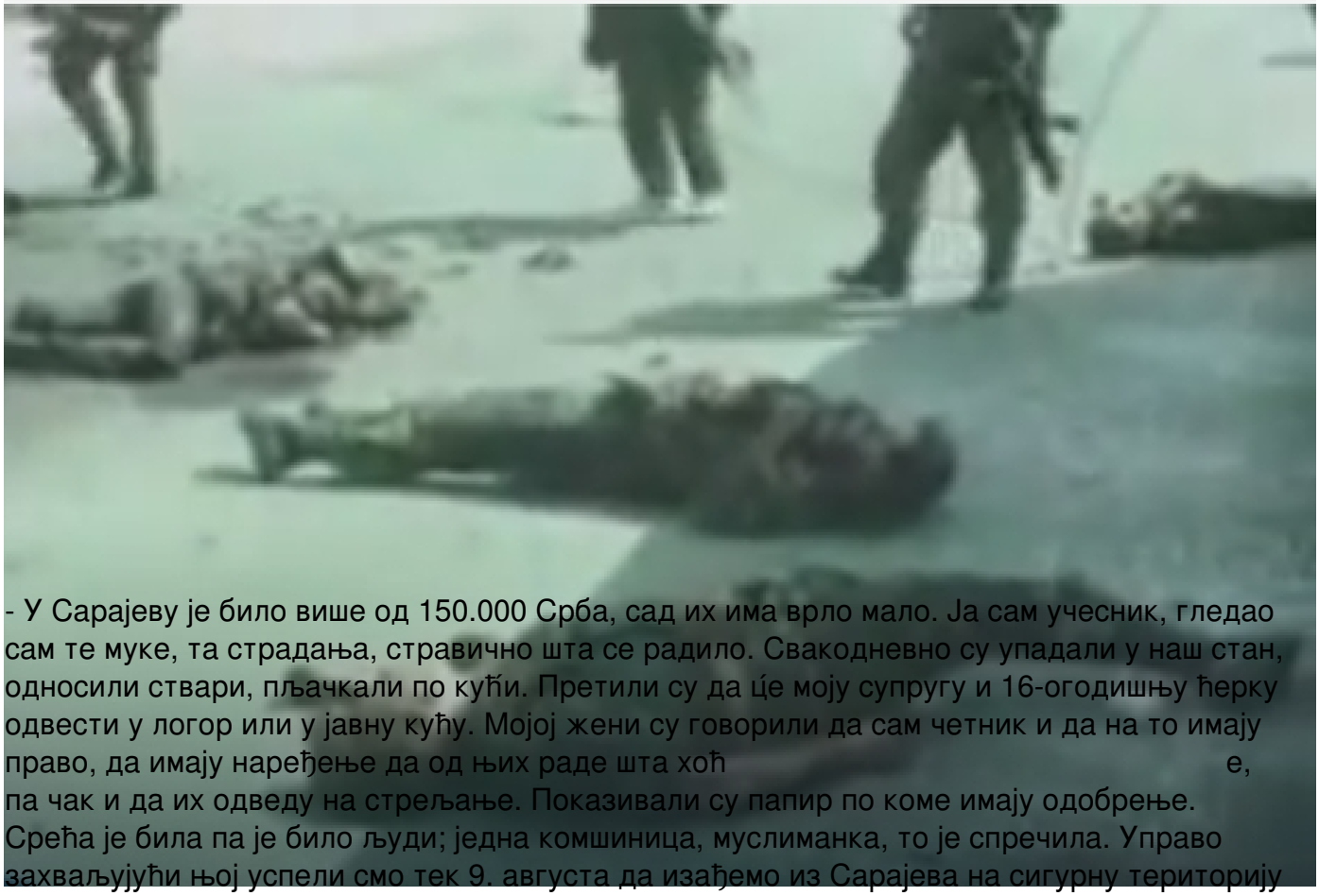

- У Сарајеву је било више од 150.000 Срба, сад их има врло мало. Ја сам учесник, гледао сам те муке, та страдања, стравично шта се радило. Свакодневно су упадали у наш стан, односили ствари, пљачкали по кући. Претили су да ће моју супругу и 16-огодишњу ћерку одвести у логор или у јавну кућу. Мојој жени су говорили да сам четник и да на то имају право, да имају наређење да од њих раде шта хоћ е, па чак и да их одведу на стрељање. Показивали су папир по коме имају одобрење. Срећа је била па је било људи; једна комшиница, муслиманка, то је спречила. Управо захваљујући њој успели смо тек 9. августа да изађемо из Сарајева на сигурну територију - каже Ковачевић.

Преваранти у краватама

Разочаран је што политичари избегавају да се о том питању разговара.

- Како је могуће да и Република Српска и Србија не траже да се настави истрага о злочину у Добровољачкој? За овај злочин постоје чврсти, непобитни докази иза којих стоје све међународне организације. Не могу да прихватим да се то ставља под тепих као сметња политичким односима. Помирења има само онда кад се рашчисти прошлост. Сви политичари кажу, пустимо прошлост, гледајмо будућ ност. Онај ко то каже је преварант, јер неће да каже у коју то будућност сви Срби треба да иду - закључио је генерал Ковачевић.

(Спутњик)